

LEYGARKVØLDIÐ KOMA 80'INI TIL FØROYA

Leygarkvøldið fara vit ikki bara aftur í 80'ini – tí tá standa 80'ini beint framman fyri okkum. Beint aftaná midnátt fer ein sonn ímynd av 80'ara tónleiki og stíli, nevniliga Alphaville, á pall við lögum sum “Big in Japan” og “Forever Young”

Nógv vatn er runnið í ánni síðan 80'ini. Telefonboksirnar eru skiftar út við snildfonir, akslapúturnar eru á leið líka sjáldsamar sum kasettubondini, og pannubandið er nakað, sum aftur hoyrir heima á tennisvøllinum.

At siggja tónleikarar framføra í ketildrakt er eisini vorðið sjáldsamt. Tó er hendan tíðin ikki farin meiri enn so, at vit javnan hava hug at leita okkum aftur í 80'ini – til hetta markleysa og næstan gátuføra tíðarbilið, tá Patrick Swayze var tað hottasta og rækjucocktailurin hitt feskasta upppfínslsið á jørð. Men har tú eisini mátti bíða samfullar vikur í óvissuni eftir myndunum, sum tú sendi til framkallingar í gulum brævbjálvum. Hvussu mangar munnu tær myndirnar ikki vera, sum ongantíð funnu vegin heim aftur úr myrkarúmum? Hóast hárið var nakað, tú permanentaði og setti, meðan tað í dag er nakað, vit klippa, er hendan tíðin heldur ikki meiri farin, enn at hon hevur hug at skína aftur í nútímans klædnastíli.

Og lurtar tú nærri, eru tað ofta 80'ini, sum eru uppá spæl í nútímans tónleiki. 80'ini halda rætt og slætt fast við at vera Forever Young.

Einki er tó so serligt - og líka torført at seta orð á - sum akkurát tær lóturnar, tá ið man var har sjálvur: ungur og til staðar, miðskeiðis í eini tíð, sum næstan eingi mörk vildi kenna.

Hetta kvøldið verður ikki neyðugt at leita, sum eftir horvnum myndum, ella leingjast aftur á stongda leið. Tú skalt bara syrgja fyri at finna tínar góðu 80'ara vinir og sandin í Gøtu.

– Ja, og so sjálvandi pannubandið, rouguna og koboltbláu maskaruna!

Síggjast vit so á sandinum? Ja tað gera vit, tí sandurin, veitst tú, er portrið – og Alphaville verður einki minni enn vegurin!

Ein livandi legenda

Hann er ein av heimsins mest elskaðu sangskrivarum og sangarum. Maðurin eitur Kris Kristofferson, og hann kemur at framføra leygarkvøldið á G! “Har er okkurt erligt í tí einfalda. Tað kennist sum beinleiðis samskipti við áhoyraran”, fortelur Kris Kristofferson um tað at framføra einsamallur.

Talan verður um eina intima solo framførslu við Kristofferson sjálvum á kassaguitara.

Kris Kristofferson, sum hevur verið í Føroyum tvær ferðir áður, kemur annars henda veg fyri at taka sær av lottum saman við føroyskum vinfólkum. Men tá ið hann frætti, at pallurin stendur opin fyri honum á G!, lat hann sær ikki hetta siga tvær ferðir, men játtaði alt fyri eitt at spæla.

Kris vil tó ikki sjálvur hava lön fyri at spæla, men hevur í staðin valt at lata barnaheiminum lönina í gávu.

Kris Kristofferson er føddur í Texas inn í eina hernaðarfamilju. Familjan flutti til Kalifornia, har Kris las Creative Writing á lærda háskúlanum Pomona College. Í frítíðini boksaði hann í kappingum. Hansara evni vóru so eyðsýnd á lærda háskúlanum, at hann varð innlimaður í elsta og hægst metta studentafelagskapinum, Alpha Beta Phi, umframt at vann eitt av heimsins hægst virdu scholarships til at lesa bókmentur í Oxford í Onglandi. Tað var her, hann fór

at lesa víðari, boksa, spæla rubgy og skriva sangir. Eftir próvtøku á Oxford fór Kristofferson í herin sum ein ‘Airborne Ranger’ tyrlluskipari, har hann gjørdist kapteinur. Í 1965 segði hann nei takk til eitt arbeiði sum undirvísari á West Point hernaðarakademinum. Við íblástri frá sangskrivarum sum Willie Nelson og Johnny Cash fór Kris ístaðin til Nashville at royna seg sum tónleikara.

“Meðan eg var í herinum, var eg ein av teimum fáum, sum visti hvør Willie Nelson var – fyrriuttan vinir hansara,” minnst Kris. “Eg plagdi at lurta eftir einum plátuvendara, sum var Willie-fjeppari. Hann spældi sangir hjá Willie og tosaði um hann alla tíðina. Tá ið eg so kom til Nashville var Willie longu ein superhetja hjá mær. Fyri fyrr sum meg, vóru Johnny Cash og Willie Nelson gudar. Síðani gjørdust Willie og eg bestu vinir. Min fatan av Willie fór frá at mestsum tilbiðja hann til at varnast, at hann var millum skemtiligastu lortendar, tú kanst ímynda tær.”

Eftir at hava strevast í fleiri ár í Nashville, fekk Kris stóra viðgongd í byrjanini av sjeytiárunum. Sangirnir “Me and Bobby McGee”, “Help me make it through the night”, “Sunday morning coming down” og “For the good times”, sum allir lógu ovast á hittlistunum, vóru við til at endurskapa sjálvt

sangskrivarakynstrið innan countrytónleikin. Í 1987 varð mett, at fleiri enn 450 listafólk høvdu spælt inn lög, sum Kris hevði skrivað.

Hansara dugnasemi innan sangskrivning gjørdi, at hann eisini fekk gongd á yrkisleiðinar sum framførandi tónleikari og filmssjónleikari. Kris Kristofferson hevur spælt við í meira enn 70 filmum. Hann vann m.a. ein Golden Globe fyri ‘besti leikari’ fyri sín leiklut í filminum “A star is born”.

Kris Kristofferson hevur fingið status sum ein livandi legenda, og mong høvdu helst langtíðani lagt arbeiðshandskarnar frá sær. Men Kris, sum framvegis er sera kreativur og virkin, gevur sær nærur ikki tíð til at steðga á at anda. Soleiðis koyrir hann framvegis á við konsertum, sangskrivning og útgávum. Seinasta útgávan, The Cedar Creek Sessions (2016), er ein dupluttútgáva við live upptøkum og

fevnir um stóran part av tí besta úr hansara sangskatti.

Kris verður stundum lýstur sum ein listamaður fyri listafólk. Hann hevur vunnið triggjar GRAMMY, givið út 29 plátur, harav triggjar saman við vinunum Johnny Cash, Willy Nelson og Waylon Jennings undir navninum Highwaymen. Kris Kristofferson hevur brúkt 30 ár til at spæla konsertir kring allan heim.

Hesi seinastu árin hevur hann fyri tað mesta framført einsamallur við kassaguitaranum, har sangirnar standa í miðdeplinum. “Tað er okkurt erligt í tí einfalda. Tað kennist sum beinleiðis samskipti við áhoyraran”, fortelur Kris. “Eg havi tað stuttligari saman við bólkinum, men at vera einsamallur er frælsari onkursvegna. Tað er sum at vera ein av teimum gomlu bluesmonnunum, púrusta latin úr”, leggur hann afturat.

